

Áhítat – 2021. 01. 30.

Ezért tehát, testvéreim, akiket szerettek, és akik után vágyódom, örömmön és koronám, így maradjatok meg az Úrban, szeretteim. (Filippi 4:1)

Pál szavai úgy válnak itt a gyöngédségig bensőségesekké, hogy semmit sem veszítenek a határozottságukból. Nem tud úgy ellágyulni, hogy egyúttal minden szava ne a kijelölt hitbeli határokat vigyázná. Minden szavának különös súlya van:

„Ezért...”

mivel a gyülekezetnek a Jézus Krisztusban szilárd és világos hite van; mivel Jézus szabadítását várja; mivel a Krisztusénak ismer minden hatalmat mennyen és földön; ezért **„Így”** maradjon meg a hitben.

„Így...”

nem pedig úgy, mint a tévelygő *„másképpen járók”* tanítják; nem is úgy, *„mint a Krisztus keresztségének ellenségei.”* Mert nem vezet minden út a Krisztushoz; mert nem igaz, hogy *„mindenki a maga módján üdvözülni;”* a *„Krisztusban maradásnak”* egyetlen útja van: *„a hitben való megállás.”* És az itt következő, magas szárnyalású személyes szavaival Pál szinte ellenállhatatlanul beleöleli őket Jézus Krisztus hatalmába és szeretetébe.

„Testvéreim...!”

- **„akiket szerettek”**

Az ismert, áldott **„agapé”** kifejezés áll itt: **szeretlek** titeket – nem azért, mintha ti is mindnyájan szeretnétek engem; nem azért, mintha ti is mindnyájan áldozatot tudnátok hozni értem; hanem azért, mert titeket is, meg engem is szeret Jézus Krisztus, aki önmagát adta értünk. **Szereti** őket megelőlegezett, feltétel nélküli önfeláldozó szeretettel. Ahogyan őt a Krisztus.

(Első ízbeni lelkipásztorra való beiktatásom alkalmával közel ötven évvel ezelőtt az olyankor szokásos sok-sok teológiai és egyházszervezeti kérdés helyett, a gyülekezet előtt, a beiktató egyházfő mindenki meglepetésére csak egyetlenegy kérdést intéztem hozzám: – „Dániel, testvérem! Szereted ezt a gyülekezetet?” – „Igen!” – válaszoltam. – „Akkor beiktatlak téged ennek a gyülekezetnek a szolgálatába...!”)

- **„akik után vágyódom”**

Úgy, ahogyan vagytok: vágyódom az együtt imádkozó *„szentek közössége”* után, amit a Szentlélek formál belőlünk, töredékes Krisztus-hívókból, amikor közöttetek vagytok. Mert együtt veletek vagyunk *királyi papság szent nemzet és megtartásra való nép, hogy hirdessük annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára elhívott minket.* (1Péter 2:9) Csakis veletek épülök, mint *„élő kő, lelki házzá, együtt ajánlani fel lelki áldozatokat, amelyek kedvesek Istennek, Jézus Krisztus által.”* Vágyódom közeledek, mert ezzel Krisztushoz vágyódom. (1Péter 2:5)

- **„örömem”**

Az apostolnak a filippi gyülekezetről érkezett vegyes hírek ellenére előre bizonyossága van afelől, hogy a gyülekezet be fogja teljesíteni az ő pásztori *örömet*. Nem fél megelőlegezni azt a bizalmat, amelyet a Krisztusban testvérenek meg kell előlegeznie a Krisztusban testvér iránt, hogy a filippiek – *„megmaradnk az Úrban.”* Ez a számára nem – *vagy úgy lesz, vagy nem,* hanem a múltból a jelenbe elővételezett örömteljes tény és valóság a Krisztusban.

- **„és koronám”**

Ez itt nem az uralkodók koronájára való utalás, inkább a sportversenyek során elnyerhető győzelmi koszorúra emlékeztet, a végső célnál. Ez azt jelenti az apostol fogalmazásában: Ti lesztek az én jutalmam *„ama napon”*. Veletek együtt pedig az a nyilvánvaló tény, hogy *„nem futottam hiába, és nem fáradtam hiába.”* Micsoda meghítt, bensőséges és biztos hang ez a pásztor részéről a nyája felé! A Főpásztor, Jézus Krisztus lényé árad belőle, *„aki az ő életét adja a juhokért.”*

Imádkozzunk énekünk szavaival:

*Hű pásztorunk, vezesd a te árva nyájadat,
E földi útvesztőben te mutass jó utat,
Szent nyomdokodba lépve a menny felé megyünk,
Ó, halhatatlan Ige, vezérünk, Mesterünk.*

*Mert boldog az az ember, ki dicsér tégedet,
És kóstolgatja mindennap szent beszédedet;
Hát legeltessed Igéddel bolygó nyájadat,
És terelessed Lelkessel juhocskáidat.*

*Szentlelkedet töltsd ránk ki, mint hajnal harmatát,
És adj fejünkre tőled nyert ékes koronát,
Hogy áldozatra felgyúlt, megszentelt életünk
Oltárodon elégjen, Királyunk, Mesterünk!*